

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ג' שבט תשפ"ה • גליון 352 • פרשת בא

זמני שבת קודש

רבונו	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
18:19	17:53	16:52	
18:23	17:56	16:50	ירושלים
18:16	17:50	16:49	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

העיניים שלנו

אין זה סוד כי אנו חיים בדור קשה ועתיר נסיונות, ובדור כזה – השאיפה הנכספת הזו קשה להשגה פי כמה מבעבר, היעד הזה – חמקמק ומורכב מאי פעם. אולם האם גם בדורנו ניתן להבטיח גידול ילדים בטוח ומוגן ונחת מובטחת מהם? האם גם בזמנים כאלה ניתן להגיע ליעד הנשאר, בדרך בטוחה ממש? האם המטרה הזו היא ברת על ידי ההורים, תלויה בהם? ובכן, כאן אנו עומדים לחשוף בשורה משמעותית, יש משהו שתלוי רק בנו, ויש בו כדי להכריע את גורל ילדינו. ישנו ערך יהודי אחד, שאם מתחברים אליו בכל לב ועומדים עליו בצורה איתנה וחזקה – מגיעים ליעד הנשגב, זוכים לגדל ילדים לתפארת וליהנות משפע של נחת. והבשורה העוד יותר גדולה היא, שקרוב אלינו הדבר מאוד. הוא לא דורש מאמץ פיזי מורכב, הוא אינו מצריך השקעת משאבים עצומים. בהינד עפעף ממש – ניתן לזכות בהבטחה עילאית לנחת מהילדים!

איך? – כאמור, בהינד עפעף. במרכז הפנים של כולנו, מצויים להם חלונות דרכם אנו רואים את העולם ומלואו, בוחנים את המציאות ומביטים לכל עבר. העיניים שלנו. החלון של המוח, הדרך שלנו לראות, להבין, לקלוט, לקרוא. העיניים שלנו הן למעשה צמד מצלמות משוכללות במיוחד, הצופות למרחקים קרובים או רחוקים, ממקדות את עצמן בנקודה ספציפית או בוחנות חלל רחב. העיניים רואות ומסתכלות כל העת, וכאן טמונה הבשורה הגדולה באמת:

יצר הרע יושב לו על פתחי העיניים, מפתה אותנו להביט לכל עבר. לראות מראה אסור, להסתכל בפרסום שאינו ראוי, לנצל את כח הראיה העילאי עבור פיתויים וסכנות רוחניות חמורות. אבל מי שנלחם ומתגבר, ממלא את עצמו בכוחות נפש ונאבק בכל הכח, עומד איתן על קדושת עיניו ועוצם אותן מלראות רע – לו מובטחים ילדים טובים, הוא זוכה בנחת!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

הבבא סאלי

כיצד זכה הבבא סאלי להגיע לדרגות גבוהות ועצומות בעבודת השם

כארבעים שנה ז"א שמונים שנה מהיום, הלכתי ברחוב עם מישהו, וראינו את רבי רחמים רצנו אחריו כדי לקבל ממנו ברכה, הוא כדרכו לברוח מן הכבוד ברח מאיתנו. בירושלים בבתי הישנים יש שם מדרגות ברזל עד הגג, עלינו אחריו ואמרנו אין לו איפה לברוח... עלינו והוא נעלם. כך סיפר לי רבי אברהם אהרונביץ זצ"ל.

סיפר לי פעם רבי רחמים זצ"ל, על גדלותו של הבבא סאלי. הוא סיפר שלפני ארבעים שנה התארח אצלו הבבא סאלי, אולי זה לפני מאה שנים מהיום, צריך להבין שהבבא סאלי לא התארח אצל כל אחד... רציני להציע מיטה לבבא סאלי, והוא לא הסכים, הוא שכב על מזרון על הרצפה, חשבתי שישן אבל לא, הוא מוציא ספר ולומד בשכיבה, והנה השעה שתיים בלילה הבבא סאלי קורא לי ואומר, בוא נלך למקוה. שתיים בלילה, אין נפש חיה ברחוב, הבבא סאלי יוצא החוצה הגלימה על הפנים ואני מחזיק לו את היד, למה הצעיק? אין אף אחד ברחוב, אלא שהנהגה זו הנהגה, גדר זה גדר! איזו קדושה וטהרה!

יש גאון גדול רבי ישראל יפרח שליט"א אב"ד בירושלים, הבת שלו חלתה אנושות, והוא נסע לצדיק מרעננה, הגה"צ רבי יצחק הוברמן זצ"ל שהיה צדיק יסוד עולם והיו לו כוחות אדירים, ואמר לו אני לא יכול לעזור לך, רק לך ולא כל צדיק אחר יכול לעזור לך, רק הבבא סאלי יכול לעזור לך. הוא נסע לבבא סאלי לקבל ברכה, היה זה יום שישי בבוקר, הרבנית פתחה את הדלת ואמרה שהרב אינו מקבל ביום שישי, אפילו בני הבית לא נכנסים אליו, הבבא סאלי היה מכין את עצמו בסילודין לשבת קודש, והורה להם לא להכניס אף אחד. הרב יפרח אמר שזה פיקוח נפש והיא סרבה, מצטערת אינני יכולה. לפתע הם שומעים שהבבא סאלי דופק במקלו בדלת ואמר לה להכניס אותנו. כשהוא נכנס ראה שהבבא סאלי שמח במיוחד אמר לו הבבא סאלי היום יום גדול וסיפר לו שאתמול בלילה דיבר בחלום עם מלך המשיח, ואמר לו שוב "היום יום גדול" וצויה להכניס ערך ומיני מזונות, והיא מאד התפלאה, ביום שישי הוא לא מקבל אנשים ולא טועם כלום... אמרתי לו דע לך היום יום של שמחה ואמר לו אני יודע למה באת, שוב לביתך כי הבת בריאה ושלמה. זכותו תגן עלינו אמן!

בשבוע הקרוב תתקיים הלילת קודש הקודשים רבי ישראל אבוחצירא הבבא סאלי הקדוש. כבר מצעירותו בהיותו ילד רך היה נוטה להתמדה שקידה ועמל התורה, והיה פיקח גדול ומדהים את כולם בחכמתו. בבית של הבבא סאלי היו מרבים לדבר על הסבא הגדול והילד ישראל היה מתעניין תמיד על הנהגות סבו רבינו יעקב אבוחצירא זצ"ל כיצד זכה להגיע למה שהגיע, הוא שאף להיות כמוהו. רבינו קלט שם ארבע כללים עיקריים:

- א. כי אי אפשר להגיע לדרגות נפלאות ונוראות, בלי עמל התורה, הוא ראה את אביו רבי מסעוד שהיה לומד עם אחיו רבי דוד במסירות נפש יום ולילה.
- ב. הדבר השני ראה זה ההתנזרות מהמותרות, הוא ראה את משפחתו שהיו אוכלים רק את ההכרח להזין את הגוף, לא רדפו אחר התענוגות כלום. והוא הבין שזה מה שאמר התנא "כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תשן וחיי צער תחיה, אם אתה עושה כן אשרין בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא". הוא הבין שזו לא סגולה בעלמא אלא הדרך היחידה לאדם שרוצה להתבשם מאור התורה ולהגיע לדרגות גבוהות בעסק התורה.
- ג. הדבר השלישי שהוא קלט זה שמירת הפה והדיבור, שצריך לשמור את הפה רק לדברי תורה ותפילה ולא דברים בטלים, ועל אחת כמה וכמה להתרחק מלשון הרע ודברים אסורים.

ד. הדבר הרביעי שהבין רבינו, זה שמירת העיניים. שמירת העיניים זו הדרך להגיע לזכות לאור התורה ולהבין את העומק של התורה, בלי שמירת העיניים א"א לגדול בתורה, כמו שאמר דוד המלך ע"ה "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" למה גל עיני? גל שלי, אלא שמירת העיניים הם המפתח להבין את עומקה של התורה. אם העיניים קדושות זוכים לתורה הק'. וראה הבבא סאלי את אבותיו הק' שנהגו לשים כל הזמן גלימה על הפנים, וכך נהג הוא אחריהם, וכך נהג בנו רבי מאיר זיע"א ואחריו בנו רבי אלעזר זצ"ל, עימו היה לי קשר הדוק עוד מלימודנו בישיבה הק'.

היה יהודי בירושלים ששמו היה רבי רחמים, הוא היה ציט"ע מלאך אלוקים, צדיק אחר שהייתי מקורב אליו רבי אברהם אהרונביץ זצ"ל אמר לי שאתקרי אליו כי הוא צדיק נסתר וא"א לעמוד על גדלותו. לפני כארבעים שנה הוא סיפר לי על רבי רחמים, שלפני

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

- לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
- להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
- לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
- לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקרכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מחסד מעולם לא מפסידים

הסיפור המיוחד הבא הוא סיפור על אמונה תמימה, סיפור לא כל כך מפורסם אבל ראוי היה שיתפרסם מקצה העולם ועד קצהו. שמו של הצדיק רבי אהרון קוטלר זצ"ל, ידוע ומוכר לכל יהודי חרדי, בעיקר לילידי ארה"ב. הוא הקים את עולם הישיבות באמריקה, באמצעותו שינה לגמרי את פני היהדות החרדית באמריקה. הוא עמד בראש ישיבת לייקווד שאולי היא הישיבה הגדולה בעולם.

בנו וממשיך דרכו הגאון רבי שניאור קוטלר, כיהן כראש ישיבה לאחר פטירת אביו בשנת תשכ"ג.

כולם מכירים גם את בנו של רבי שניאור קוטלר, הלא הוא רבי מלכיאל קוטלר, שלאחר פטירת אביו בשנת תשמ"ב, משמש הוא כראש ישיבת לייקווד.

מה שרבים אינם יודעים הוא, שלרבי שניאור היה בן נוסף בשם רבי מאיר קוטלר, שהיה תלמיד חכם עצום, למדן מופלג, צדיק אציל נפש וירא שמים שרבים חזו לו גדולות ונצורות, וששמו ירח בשמי היהדות החרדית לא פחות מאחיו, אביו וסבו. כל זה לא קרה מהסיבות שנספר לקמן.

כשהגיע רבי מאיר לפרקו, הוא התארס עם משפחה חשובה מאוד בארצות הברית, אך כמה ימים לאחר אירוסיו חש שלא בטוב והוזהל לבית הרפואה. בבית הרפואה הוא נשלח לבדיקות והתוצאות היו נוראות ביותר.

הבשורה הנוראה הראשונה היתה שהחתן הטרי חולה במחלה הארורה. והבשורה הנוראה עוד יותר היתה, שהמחלה כבר התפשטה בכל גופו. הרופאים נתנו לו אפס סיכוי החלמה, והוסיפו כי על פי הערכותיהם לא נותרו לו אלא שבועות בודדים של חיים.

משפחת קוטלר קיבלה את הבשורה בצורה קשה מאוד. הכלה היתה כמובן שבורה ורצוצה, כל כך התפללה לחתן בן תורה תלמיד חכם, והנה...

הורי הכלה פנו למשפחת קוטלר ורמזו להם שאולי טוב יהיה לבטל את האירוסין כי אין שום ענין שהכלה תתמודד עם אסון כזה, וכל זה עבור בחור שהיא בקושי מכירה. משפחת קוטלר מצידה אמרה למשפחת הכלה שהם יבינו כל צעד שהם יעשו. הורי הכלה אמרו לביתם שהדבר הנכון שכדאי לעשות זה לבטל את השידוך ולהימנע מכל הסלטלה הרגשית שהיא אמורה לעבור, אך כאן נכונה להם הפתעה: הכלה סירבה. היא אמרה, זכיתי להתארס עם צדיק ותלמיד חכם עצום, אני לא מתכוונת לעזוב אותו רק מפני שנעשה חולה, להיפך אם ניתנה לי אפשרות לעשות חסד עם אדם גדול כזה והיה זה שכרי וגורלי ואני אתמודד.

הוריה ראו בעמדתה סימן לכך שהיא צעירה מידי ולא מבינה את משמעויות החלטתה, הם שכנעו אותה לבוא עמם לגדול הדור של אמריקה באותם

ימים, הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין זצ"ל.

רבי משה פיינשטיין שמע את ההורים ולאחר מכן שמע את טענות הכלה, חשב מספר רגעים ואמר: "לו הכלה היתה רוצה לעזוב הרי שלא הייתי אומר מילה אחת, אך מכיון שהיא מביעה התנגדות נמרצת לעזוב את הבחור, אומר לכם ולה רק את זאת - עליכם לדעת שחיבור בעולם הזה יש לו המשך בעולם הבא בגן עדן, הכלה שלפנינו אינה רוצה לפספס חיבור נצחי עם יהודי נעלה שכזה, לכן אני ממליץ לאפשר לה להינשא גם אם זה יהיה רק לזמן קצר ביותר, ובידיעה ברורה שהוא עלול להסתלק מן העולם לפני החתונה או זמן קצר אחריה". ואז הוסיף "למרות זמני הדחוק, אשמח לסדר את הקידושין בחתונה הזאת".

הם יצאו משם ללא ספיקות, גדול הדור אמר ולא היה להם שום פקפוק על דבריו. הכלה ביקשה להקדים את החתונה ככל האפשר כדי להספיק ולהינשא לאותו תלמיד חכם עצום ולזכות לחיבור עמו בעולם הזה ובעולם הבא.

החתונה התקיימה לאחר שבוע וזאת היתה חתונה עצובה, עצובה בדיוק כמו שחתונות מסוג זה אם בכלל מתקיימות, יכולות להיות.

אנשים התהלכו אחר החתן בבואו לכסות את הכלה ולא יכלו להימלט מההרגשה ומהמחשבה שתוך זמן קצר הם יצטרכו לכסות את החתן בעפר, רק המחשבה הזו גרמה לבכי בלתי נשלט אצל כל הנוכחים בחתונה העצובה הזו, כולל החתן והכלה.

בסידור הקידושין כווד רבי משה פיינשטיין בעצמו, מיד לאחר החופה לעיני כל הנוכחים הנרגשים בירך את הזוג הצעיר במילים הללו: "זה עתה בירכנו את הברכה והתקין לו ממנו בנין עדי עד, אני מברך את החתן והכלה שתזכו לילדים".

החתן והכלה פרצו בבכי, לא מפני שחשבו שהברכה תקיים, אלא מפני שהם ידעו שהיא לא תקיים, ושהברכה הזו כמו נגעה בעצב הכי רופף שלהם. לכולם היה ברור שהברכה הזו אינה אלא מליצה, והם חשבו בליבם שזה מדובר בלעג לרש דאורייתא, רק נכשלו שמתחו בליבם ביקורת על גדול הדור על ברכתו הבלתי הגיונית בעליל.

הזוג החל את חייו, כולם מסביב החלו לספור את הימים מחשב לנורא מכל, והחתן, לא רק שמצבו לא הורע אלא להיפך, התפשטות המחלה הואטה וגם אם עדיין היה ברור שגברא קטילא הוא, עבר חודש ועוד חודש והחתן עדיין חי וקיום בניגוד לתחזיות של האופטימיים שברופאים שנתנו לו לכל היותר חודשיים.

והנה הגיעה הבשורה שלא תאמן: האישה נפקדה,

ותשעה חודשים לאחר מכן נולד לזוג בן זכר והחתן חי וקיים כנגד כל הסיכויים.

יהדות אמריקה היתה בהלם. הבשורה התפשטה במהירות, כולם ראו מול עיניהם את ברכתו של גדול הדור רבי משה פיינשטיין מתגשמת.

הברית התקיימה ברוב עם, והפעם בניגוד לחתונה המאוד עצובה היתה זו ברית שמחה מאוד מאוד, מפני שהיא היתה התגלמות התקווה והאמונה, ההיפך הגמור מטקס החתונה שאפיין אותו יאוש גמור.

כמה שבועות לאחר הברית חש רבי מאיר קוטלר כי פניה של אשתו אינם כתמול שלשום. הוא חשש שאולי הלידה גרמה לה לעצב ולדכאון, אך היא הרגיעה אותו, היא בריאה לחלוטין ואפילו שמחה עד מאוד.

"אז מדוע את מהוררת כל כך?" ביקש רבי מאיר לדעת.

לקחו לו כמה ימים עד שהצליח לפתוח את סגור ליבה, ואז היא אמרה לו במילים הללו: "ראה נא, כשגדול הדור בירך אותנו לאחר השמחה הגדולה, הינו קטני אמונה, אך כעת שנינו ראינו במו אינינו שברכת הצדיק התקיימה בדרך ניסית שלא ניתן לתאר ככתבה וכלשונה וכנגד כל הסיכויים".

"אכן כן", הסכים רבי מאיר, "אך מה לך מהוררת וטרודה?" שאל.

היא השיבה: "חשבתי היטב על ברכתו, שים לב למה שרבי משה פיינשטיין אמר" 'אני מבטיח שיהיו לכם ילדים', לפי מה שאני יודעת מיעוט רבים שניים, זה אומר שברכתו עדיין לא הסתיימה, וכל עוד לא יהיו לנו שני ילדים אתה תחיה, האם אתה יורד לסוף דעתך?" שאלה.

רבי מאיר למד מספיק גמרא כדי לתפוס את כוונתה באמצע המשפט, והוא היה מספיק בעל טקט כדי לשתוק ולהמתין להמשך דבריה.

"אני הולכת לי וחושבת בימים האחרונים עד כמה זכיתי להינשא לבן תורה צדיק שכמוך, וגם להביא ממנו בן זכר, רק כעת אני פוחדת שאם ייוולד לנו עוד בן אתה..."

רבי מאיר הנהן בראשו, כאומר חשבתי על כך. "אז מה ניתן לעשות?" הוא שאל אותה.

"חשבתי גם על זה", אמרה רעייתו, "ואז נזכרתי ברחל אמנו שאמרה ללכת וללמוד עשרים וארבע שנים, אז גם אני אנהג כמותה, אני אקריב קורבן ואסכים שתלך ותלמדי בבית המדרש כפרוש אמיתי ותהיה גדול כמו אביך וסבך, אתה תשאר בחיים ועם ישראל ואני נרויח גדול בתורה כמו רבי עקיבא ע"ה"

"החתן והכלה פרצו בבכי, לא מפני שחשבו שהברכה תקיים אלא מפני שהם ידעו שהיא לא תקיים..."

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

עצמאות והיפרדות מבית ההורים

אחד התהליכים המרתקים בהתפתחות הילד, הוא ההיפרדות מהורים. תהליך נפלא זה, אינו מוגבל לגיל מסויים דווקא. הוא מתחיל בלידה ונמשך לאורך כל החיים.

בתחילת החיים, הילדים תלויים בהוריהם בכל פרט ופרט, החל מצורכיהם הפיזיים וכלה בצורכיהם הרגשיים. בהתאם לכך, ההורים זמינים לפעוט במרחק שמיעה, ועל כל דבר שחסר לתינוק, הוא יפנה אליהם מיד שיפתרו לו את הבעיה ויספקו לו די מחסורו.

ככל שהילד הולך ומתפתח, הוא אמור ללמוד יותר ויותר איך להיות עצמאי ולדאוג לצרכיו הפיזיים והנפשיים, עד שהוא מגיע לדרגת אדם בוגר ובשל נפשית שיודע להסתדר בכוחות עצמו.

למעשה, הטיפול הצמוד של ההורים מכוון מתחילתו להפוך אותו לבוגר, ולא להשאירו נזקק לטיפול. זה מתחיל בכך שמלמדים אותו לבטא במילים את מה שהוא רוצה, ובהמשך - לאכול ולשתות בעצמו, לעמוד, ללכת, להתלבש וכדומה. ככל שהילד הולך וגדל הוא לומד לקחת אחריות ולהסתדר בכוחות עצמו בדברים המתאימים לגילו הכל במטרה שכאשר יגיע לגיל הבגרות, הוא ידע לגלות תושייה, לשמור על עצמו, להתפרנס ולהסתדר בכל שלב ואתגר בחייו.

כמו כן, הוא מכוון לפתח ולהשיג מה שיתן לו את סיפוקו הנפשי. כבוגר, כל אימת שייקלע למצוקה רגשית, אמור להיות לו מאגר של חברים וידידים, ובהמשך בת זוג ומשפחה קרובה משלו, אצלם ימצא נוחם ולא יהיה זקוק דווקא להוריו, אף שגם הם נמנים על מאגר התומכים שלו.

האמנות הנדרשת מצד ההורים היא להגיע לאיזון הנכון: לא להטיל ילד קטן לים הסוער על מנת לאלץ אותו לשחות, ומאידך לא לשאת אותו על כפיים עד שלא ימצא לנכון להתאמץ ולהתבגר. בכל שלב התבגרות, זה חייב להיעשות, ובהדרגה. קשה להגדיר בדיוק כמה לשחרר ולתת עצמאות בכל גיל, אבל מה שבטוח, הדברים אמורים להיעשות מתוך שיקול דעת ותיכנון מושכל.

בכדי לזכות לשיתוף פעולה מצד הילדים, כדאי מאוד שהכל יהיה מתוך הידברות ובהסכמה. אם יחוש שלפתע נגזל ממנו המשען היציב והמוכר, הוא עלול לנסות להוכיח שהוא דווקא כן זקוק לליווי הצמוד. על ההורים להסביר לו מה הסיבה להחלטתם לעמוד מהצד ולתת לו להסתדר לבד, ומה התועלת שיצא לו מכך. בנוסף, תמיד חשוב לשמור על 'קשר עין' עם מוכנות להתערב אם ידרש.

בתהליך ההיפרדות מן ההורים, הנישואין מהווים שלב חשוב ומשמעותי. ההיפרדות אמנם לא נעשית בין לילה, אבל הנישואין מסמלים תחנת מעבר חשובה, בו יעזוב איש את בית הוריו ויעבור לבנות קן עצמאי. מכאן והלאה, הזוג הצעיר הם אלה שאמורים לדאוג ולספק תמיכה זה לזה, ולא לרוץ ולבקש עזרה מההורים בכל פרט. במקרה הצורך הם עדיין יכולים להיעזר בהורים או בכל מי שיבחרו להיעזר בו, אבל כעקרון, יש להדריכם לפתח עצמאות ולא להישען על ההורים כמקל הליכה.

שלב זה מהווה גם מבחן לשני הצדדים, האם המעבר נעשה כראוי - ככל שאין ביניהם חיכוכים ומתחים. במאמרים הבאים אנו עוסקים בפרטים המסעפים ממנו. אך קודם לכן, נקדים להבהיר מצד ההלכה, עד היכן כוחם וסמכותם של ההורים, מאחר ורבים מסתבכים בנושא מורכב זה, שיש לו השפעה אדירה על יחסי ההורים עם הילדים, ועל 'שלוש בית' המשפחתי בכלל.

רבי מאיר בכה בכי תמרורים, עד כמה שהעריך את אשתו הוא לא העלה בדעתו באיזה דרגה היא נמצאת. הוא החל במשא שכנועים להניא אותה מהחלטתה, וניסה להסביר לה כמה קשיים היא עלולה לעבור, אך היא כמנהג הפסוק לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, איתנה בדעתה.

מה עושים יהודים שמסתפקים מה לעשות? פונים שוב לגדול הדור רבי משה פיינשטיין להתייעץ עמו. האישה היתה בטוחה במאה אחוז שגדול הדור יסכים לדעתה, אך היא הופתעה לחלוטין. רבי משה פיינשטיין היה נחרץ נגד הרעיון. "לא זו הדרך", אמר, "יהודי צריך לנתב את עצמו אך ורק לפי רצון התורה, וזו ציוותה פרו ורבו. דרך הפרישות אינה דרכו של עולם ואינה דרכה של תורה, ואל לך לחשוב חשבונות של מעלה לקיים את מצות הכתוב "ודבק באשתו והיו לבשר אחד".

כמו בפעם הקודמת, האישה לא הרהרה על החלטתו, וגם הפעם שבה הביתה, אמנם בלב כבד אך בהחלטה נחושה.

עשרה חודשים נוספים חולפים ולזוג נולד עוד בן זכה. ביום השמיני התקיימה הברית ברוב עם, אך הפעם השמחה היתה מהולה בתחושה מעיקה, שכן הכל ידעו מה משמעות הדבר, ברכתו של הצדיק.

יומיים לאחר הברית הסתלק רבי מאיר קוטלר לבית עולמו. אמריקה באבילות, האישה בצער נורא, משפחת קוטלר באבילות קשה.

רבי שניאור קוטלר מגיע לבקר את האדמו"ר מבלו'וב שהיה ניצול שואה, וזה אומר לו: "אבידתי גדולה מאבידתך, לך לפחות יש מצבה לבכות לידה, אבל הבן שלי", כך אומר האדמו"ר מבלו'וב, "נהרג באושוויץ ואין לי קבר לבכות לידו. לך הוא השאיר שני בנים זכרים שיתנו לו נצחיות, ואילו בני לא השאיר אחריו זרע של קיימא", ורבי שניאור קוטלר השבור שלא קיבל ניחומים מאיש אומר לו: "ניחמתני, ניחמתני".

לכאורה, הסיפור המופלא הזה מסתיים כאן, אבל זהו שלא.

כאן מתחיל סיפור חדש ומסעיר לא פחות. כשנה לאחר מכן נמצא לאלמנה שידוך, אלמן כמותה שגם לו היו שני ילדים. הם נישאו וחיו באושה עוברת שנה, עוברת שנתיים וילד אין. עוברים ארבע וחמש שנים והם לא זוכים לילד משות, והתמיהה גדולה, שהרי כל אחד מהם הצליח להביא ילדים מנישואי הראשונים, כיצד יתכן שלפתע נוצרה בעיה?

הלכו לדרוש אצל כל הרופאים והם קבעו שאכן יש בעיה קשה אצל האישה, ואז הם מגיעים לפרופסור מומחה הכי גדול באמריקה, ולאחר שזה ערך את בדיקותיו החליט לשתף אותם במה שכל הרופאים לא העזו לומר עד כה. ומה אומר להם הרופא אם לא כך: "דעו לכם שראיתי וטיפלתי באלפי מטופלים, ואני מוכן לשים נפשי בכפי ולהישבע שהגברת הזו לא רק שלא יכולה ללדת אלא ע"פ ההיגיון. אני לא יכול להאמין שהיא ילדה אי פעם".

הם הביטו בו בתדהמה והוא הוסיף ואמר: "יש מקרים שיש להם פתרון ויש מקרים שאין להם פתרון, אבל כאן מדובר במקרה שאין בכלל שאלה רפואית, מפני שע"פ הטבע אין שום סיכוי שאישה זו מסוגלת בכלל להוליד ילדים". ועוד הוסיף: "כרופא איני מאמין בניסים, אך ע"פ מה שראיתי אני מחויב להאמין בנס, כמו כל הרופאים שהראיתי להם את ממצאי הבדיקה, הם הגיבו כמוני, אין שום סיכוי רפואי, רק נס". ואכן לזוג הזה לא נולדו ילדים עד יום מותם, הם גידלו את ארבעת ילדיהם במסירות ושמו בחלקם הגדול.

את הסיפור שמענו מהרב חיים ולד, ששמע ממקור מהימן, והמסר והתובנה מסיפור זה הוא שבני אדם סבורים שהם עושים חסד עם הזולת, ולא מעלים בדעתם שהם עושים חסד עם עצמם.

משפחתה של הכלה הצעירה היתה בטוחה שהיא עושה חסד בלתי יאומן עם רבי מאיר קוטלר, לא סתם חסד אלא הקרבה של חיים למענו, ואכן זה מה שהיא התכוונה לעשות וגם עשתה. אבל האמת כפי שהיא התגלתה כמה שנים לאחר מכן, שאם היא לא היתה נישאת לו, לא היתה זוכה לברכתו של הצדיק והיתה נשאת ערירית חשוכת ילדים ללא שום המשך. אז זה החסד שעשתה חזר אליה, ובזכות ברכת הצדיק זכתה לשני ילדים ונישאה לנישואים שניים באושר עד שנסתלקה לבית עולמה מוקפת בצאצאיה הרבים.

ויש משמעות נוספת למושג עולם חסד יבנה, כי מחסד לעולם לא מפסידים, חסד בונה עולמות אחרים אבל בעיקר את עולמך אתה, וזו שהלכה אחרי בעלה במדבר בארץ לא זרועה זכתה גם זכתה.

אחד הניסיונות הקשים ביותר בדורנו הוא ניסיון בחינוך הבנים. אנו נמצאים בדור שהרחוב קורץ ורבים מחפשים לחצוב להם בורות נשברים.

הניסיון הוא קשה, אך העצה הטובה היא - לשון רכה תשבר גרם, על ההורים להיות סבלניים, לישא תפילה ולא להתייאש.

מוסדות "אור - דוד"
שמחים להזמין את כל הקהל הרחב להילולת

הבבא סאלי

אספקלריא המאירה

רבינו ישראל אבוחצירא זיע"א

שתתקיים אי"ה

ביום רביעי ז' שבט התשפ"ה 5/2/25 למניינם
בשעה 20:30 בישיבתינו הקדושה רח' המכבים 108 ב"ב

בהשתתפות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה שליט"א

הרה"ג ליאור גלזר שליט"א

ראש מוסדות "פתח הדביר"

ועוד רבנים ואישי ציבור

מנחה הערב
גדול מזכה הרבים
הרב שמעון
פרץ הי"ו

הערב יונעם
בליווי
תזמורת
אומנותית

בואו
בהמוניכם

ההילולה תועבר
בלוין מהשעה 21:00

הכניסה לנשים
מרח' שלוש השעות

כיבוד
קל